

Navn: Elliniki Dhimokratia - Republikken Grækenland. Grækerne foretrækker dog selv navnet Hellas.

Indbyggertal: Ca. 11 millioner indbyggere.

Areal: Ca. 131.940 km².

Hovedstad: Athen.

Befolkning: 98 % grækere.

Forventede levealder: 81,16 år for kvinder og 75,89 år for mænd.

Sprog: Græsk.

Religion: Græsk Ortodoks.

Styreform: Republik.

Møntfod: Euro.

Landekode: GR.

Regering

Statsoverhoved

Præsident Karolos Papoulias

Regeringsleder

Premierminister Costas Karamanlis

Udenrigsminister

Dora Bakoyianni

Grækenland er en ung nation dannet som resultat af frihedskampen mod tyrkerne og den efterfølgende etablering af Kongeriget Grækenland. Først i 1912-13 kom kongeriget til at omfatte det meste af Nord-Grækenland og Kreta. Lausanne-traktaten fra 1923 og Paris-traktaten fra 1947 betød, at landet fik sin nuværende geografiske udstrækning. Grækenland var et kongedømme frem til 1974, hvor det efter oberststyrets fald (1966-74) ved en folkeafstemning besluttedes, at landet skulle være en parlamentarisk republik.

Præsidenten, som ikke har nogen politiske beføjelser, vælges for en 5-årig periode og premierministeren normalt for 4 år. Den nuværende præsident valgtes af parlamentet i marts 2005. Parlamentet er et eet-kammersystem med 300 pladser.

Premierminister Costas Karamanlis dannede sin første regering efter parlamentsvalget i marts 2004, hvor det konservative Nyt Demokrati vandt valget. Karamanlis genvandt, trods en tilbagegang, regeringsmagten ved valget den 16. september 2007. Socialistpartiet PASOK, der, bortset fra en periode i begyndelsen af 90'erne, indtil 2004 dominerede græsk politik, gik også tilbage ved valget den 16. september. Til gengæld gik flere små partier frem. Udover de to store partier har tre mindre partier i dag sæde i det græske parlament. Grækenlands første kvindelige udenrigsminister, Athens tidligere borgmester Dora Bakoyianni, blev efter valget den 16. september genudnævnt som udenrigsminister. Der skal være valg igen senest i september 2011.

Den konservative regering lagde i den første regeringsperiode hovedvægten på økonomisk udvikling og stabilitet, herunder i forhold til EU. Dette vil fortsat have høj prioritet. Derudover ventes i den kommende regeringsperiode bl.a. fokus på reformer af pensionssystemet og på arbejdsmarkedet, forbedringer inden for uddannelse og sundhed samt effektiviseringer af statsapparatet og den offentlige sektor i det hele taget.

Udenrigspolitiske situation:

Det centrale i Grækenlands udenrigspolitik er, udover det politiske og økonomiske samarbejde i EU, nærområdeindsatsen. Relationerne til Tyrkiet, en Cypren-løsning og samarbejdet med nabolandene på Balkan står i fokus. Der er overvejende konsensus om de store linier i udenrigspolitikken mellem de toneangivende politiske partier. Støtten til EU er høj, hvilket bl.a. kom til udtryk ved det græske parlaments daværende ratifikation af EU-forfatningstraktaten med et overvældende flertal. Det samme har gjort sig gældende med tidligere traktater. Der er ikke tradition for folkeafstemninger i landet. Grækenland har været medlem af EU siden 1981 og NATO-medlem fra 1952. Største udenrigspolitiske udfordringer er fastholdelsen af stabile naboskabsrelationer med Tyrkiet koncentreret om den tyrkiske forhandlingsproces om EU-medlemskab, de bilaterale afgrænsningsproblemer i Ægæerhavet samt en løsning af Cyprens status. Sidstnævnte vanskeliggøres af den fortsatte tyrkiske besættelse af den nordlige del af øen. Grænseproblemer med Tyrkiet giver til stadighed brydninger og har tidligere bragt landene tæt på væbnet konflikt, men situationen er nu afløst af en bevidst græsk forsonlig holdning, erhvervsmæssigt samarbejde og hyppige diplomatiske og politiske kontakter. Grækenland støtter Tyrkiets optagelse i EU forudsat, at Tyrkiet opfylder alle de nødvendige betingelser herfor, herunder overholder indgåede aftaler, udviser gode naboskabsrelationer, respekterer religiøse mindretal m.v. Hele Balkans gradvise tilknytning til EU står centralt i græsk politik, idet Grækenland ser sig selv som bannerfører herfor og har investeret massivt i regionen.

Grækenland var 2005-2006 medlem af FN's Sikkerhedsråd sammen med bl.a. Danmark.

Økonomiske situation:

Grækenland har været med i ØMU'en fra januar 2001. Siden 2004 og frem til juni 2007 har den økonomiske situation været præget af, at landet ikke opfyldte kriterierne for stabilitets- og vækstpagten i ØMU-samarbejdet, som følge af et tyngende budgetunderskud og en massiv offentlig gæld, der lå markant over de tilladte grænser. Regeringen har arbejdet målrettet for at rette op herpå godt hjulpet af en vækst, som hører til blandt de højeste i Europa og som længe har ligget over EU's gennemsnit. Væksten er primært båret af investeringer og et stort lånefinansieret privatforbrug. Regeringens ledetråde er at holde de offentlige udgifter i ro, styrke statens indtægter og tiltrække investeringer samt skabe de fornødne rammebetingelser for efterspørgsel fra den private sektor. Ved udgangen af 1. halvår 2007 genopfyldte Grækenland kriterierne i stabilitets- og vækstpagten og er dermed kommet ud af EU's overvågningsprocedure.

Arbejdsløsheden er fortsat høj, men dog nedadgående (8,3%), inflationen relativt voksende (ca. 3,3%) med dertil tilhørende konsekvenser for konkurrenceevnen, medens de udenlandske investeringer er let stigende. Grækenland er meget afhængig af traditionelle energileverancer, og økonomien er følsom over for stigende oliepriser. Tiltagende aldring, lav pensionsalder og et stift arbejdsmarked udgør store fremtidige udfordringer for, at den positive økonomiske udvikling kan videreføres.

Græsk økonomi drives af betydelige turistindtægter, indtægter fra shipping, industrieksport, handels- og

finanssektorerne samt overførsler fra EU. Værdien af dansk eksport er ca. 3,5 mia. DKK, medens grækernes eksport til Danmark er på ca. 950 mio. DKK, hvortil skal lægges indtægter fra over 300.000 danske turister i Grækenland.